

॥ वन्दे मातरम् ॥

न्यायेद्देवीनो अश्रुपात.

પ્રસ્તાવના

હિંદવાસી ભાઈઓ અને બહેનો,

મને આશા છે કે, વર્તમાનકાળના ચિંતા ભરેલા સમયમાં, તેમજ દીનતા, ચિંતા અને ગરીબીથી મુક્ત થવાનું ગમે તેવું જાંખું ચિત્ર વાંચકોને નિરસ અને નિર્રર્થક નહિ લાગે.

હિંદવાસીઓના સ્મરણપટપરથી ભુતકાળ ગયેલા ભૂતકાળના ખનાવા સજીવન કરવા અને સ્વદેશીના બહોળો ફેલાવો કરવા, મહાત્મા ગાંધીજી જેવા ચુસ્ત સ્વદેશી હોઠ શંક ! છતાં કરોડો માનવીઓની પૂર્વ સ્થિતિ જોવાની ઇચ્છા કોને ન થાય ?

સ્વદેશી ભાવનામાં ભાવનાં મૂલ્ય આંકવાના છે, અને એજ વિચારથી મને દિલાસો મળે છે.

લેખક—ત્રીવેદી શંકરલાલ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૦૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જ્ઞાત્યયોગો અમુખાત

વિષય ૬-૧૨

ન્યાયદેવીનો અશ્રુપાત.

(પ્રથમ સ્વપ્ન.)

ન્યાયદેવી:—મહારાજ પુનઃ થવાથી હિંદવાસીઓને આંગણે આંગણે પશ્ચા-
તાપ અને ગમગીની સિવાય અન્ય પ્રકાર દષ્ટિગોચર થતો નથી.
અરે એટલું જ નહિ, પણ હિંદવાસીઓ સત્ય અને ન્યાયની
ખાતર શોક સાગરમાં ડુબી ગયા છે ! મહારા આત્માને શાન્તી
આપવા પવિત્ર જળથી સ્નાન કર્યું; પરમેશ્વરની પ્રાર્થના કરી.
ચોવીસ કલાકનો ઉપવાસ કર્યો તથા કામ ધંધો બંધ કરી
જીવનના ભાવથી શોક પ્રદર્શીત કર્યો. છતાં તમારું હૃદય હર્ષથી
કેમ ઉલરાધ જાય છે ?

હિંદદેવી:—તમારી કેટલી બધી ગેરસમજ ? પોતાના પુત્રોના દિલમાં
નવીન શક્તિનો સંચાર થવાથી માતાના દિલમાં હર્ષની પ્રાપ્તિ
થાય કે શોકની ? પુત્રોની હયાતીમાં માતાને કોઈ પણ કાર્યમાં
પ્રવૃત્ત થવું પડે, એ તો મહારા પુત્રોને શરમાવા જેવું છે. મહારાં
ખાળકો પહેલાંની માફક નથી જ્ઞાનહિન કે ઉત્સાહહિન, નથી
શુષ્ક હૃદયના કે અન્યાયી; પરંતુ હવે તો થયા છે સત્યા-
ગ્રહી. એટલે હૃદયની વેદનાને સહન કરતાં શીખ્યા છે, તેથીજ
સહન શક્તિએ મહારાં ખાળકોનાં હૃદયની ઉંડાણમાં વાસો કર્યો
છે. તો પછી મહારાં ખાળકોનાં દુઃખ નિવારણનાં શુભ ચિન્હ
તરીકે મહારાં શોકમય હૃદય હર્ષથી છલકાઈ જાય તેમાં શી
નવાઈ ?

ન્યાયદેવી:—તમારો હર્ષ ને આનંદ તો તમારાં ખાળકોની સહનશક્તિ
માટે છે; પરંતુ તમારાં ખાળકોને વારસામાં તો ગદ્ગદ વૈતરૂં
મળ્યું છે તેનો તમને કાંઈ ખ્યાલ છે ?

હિંદદેવી:—તેથી તો હિંદદેવીના પુત્રોને સ્વતંત્ર થવાની અને સત્ય ગ્રહણ
કરવાની સૈનિકી તક મળી છે. વળી સુખ પછી દુઃખ અને દુઃખ

પછી સુખ મળે છે; એ નૈસર્ગિક રચના તમારી તમારા ક્યાન બહાર તો નહિ હોય !

ન્યાયદેવી:—અલબત્ત, સુખની કે દુઃખની અમુક હદ તો હોવી જોઈએ.

હિંદદેવી:—ત્યારે હિંદદેવીના પુત્રોને કસોટીએ ચઢાવ્યા સિવાય, કે તેનાં આત્મબળનું માપ જાણ્યા સિવાય મહોટી જોખમદારી કેમ આપી શકાય ?

ન્યાયદેવી:—વાર. ત્યારે અત્યાર સુધી તમારાં બાળકો શક્તિહિન હતાં કે શું !

હિંદદેવી:—એ જાણુ ઠીક. મહારા પુત્રોના શોકમય વર્તનથી તમારી સમજશક્તિ ગુમ થતી જણાય છે. છતાં તમે પૂછો છો, એટલે તમારા સવાલનો જવાબ મારે આપવો જોઈએ. મહારા પુત્રો યાંત્રિક મોહિનીથી અજાણ ગયા ને મોહનીદ્રાને વશ થયા. અરે ! એટલુંજ નહિ, પણ યાંત્રિક સુધારણની મોહીનીથી આસક્ત થઈ પોતાની ઉત્તતિનું ઉત્તમ કાર્ય ભૂલી ગયા. એટલે પ્રવૃત્તિનો ત્યાગ કરી સહેલાઈથી નિવૃત્તિનો સ્વીકાર કરી લીધો. પછી સહનશક્તિ અને આત્મબળ ગુમાવે તેમાં આશ્ચર્ય થવા જેવું શું છે.

ન્યાયદેવી:—ઉત્તતિના કાર્યને તિલાંજલી આપવાનું કારણ શું છે તે જાણાવશો ?

હિંદદેવી:—આશા.

ન્યાયદેવી:—કેવી આશા ?

હિંદદેવી:—સુખ પછી દુઃખનો અનુભવ લેવાની. દારણુ ગરીબી ભોગ વવાની; અને તે એટલે સુધી કે પોતાના મહેમાનનો સત્કાર કરવાનો વાંધો ! અરે ! પોતાને પણ લિખ માગીને પુક્ર કરવું પડે છે છતાં મોહનીદ્રાનો ત્યાગ કરી શક્તા નથી. કદાચિત કોઈ જગત થાય છે તો તેને પણ નિદ્રાધીન રાખવાની યોજના ઘડે છે, કિંવા હવામાં ઉડવવાની ફરજ પાડે છે.

ન્યાયદેવી:—વાહ ? ત્યારે તો એમજ કહો ને કે, તમારા પુત્રો આરામ કરવા માગે છે ?

હિંદદેવી:—તે કારણથીજ તમારી આવી હાલત થઇ છે. એક વખત જ્યારે ઠોકર લાગે છે ત્યારેજ આંખ ઉઘડે. તેજ પ્રમાણે મહારા પુત્રોને જ ઠોકરો લાંગી છે તેથી હવે તેઓનાં હૃદય-ચક્ષુ ખુલ્યાં થવા સંભવ છે. એટલે મહારા હૃદયની બીતરે આનંદની છટા છવાઇ રહી છે.

ન્યાયદેવી:—ત્યારે તમારા હર્ષનું એજ કારણ છે. પરંતુ દેશની દરિ-દ્રતાનો નાશ કરવો હોય અને દિન દેશખાંધવોનો ઉદ્ધાર કરવો હોય તો સ્વદેશી વ્રતનું તન મન ધનથી પાલન કરવું જોઇએ. જ્યાં ત્યાં સ્વદેશી, સ્વદેશી અને સ્વદેશીનોજ મહામંત્ર સમ-જાવવો જોઇએ.

સત્ય સ્વતંત્રતાનો સરલ માર્ગ હસ્તગત કરવો હોય તો સ્વદેશીના ચરણોમાં પોતાના શિર ઝુકાવવાં જોઇએ. એ તત્ત્વ શ્રીમંતોના ચિત્તમાં પ્રથમ ઉતારવાનું છે. એટલે પછી ત્યાં માર્ગદર્શક મહાત્માઓ અને સદ્ગુરુઓ પોતાની મેળેજ આવી હાજર થશે. જ્યારે સ્વદેશીનું સત્ય સ્વરૂપ જાણખવાની શક્તિ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે દેશોદ્ધારના વિજયનો નાદ સંભળાય છે. જો સ્વદેશીને જીગરના ભાવથી ચાહે છે અને સ્વદેશીનો મહિમા સમજે છે ત્યારે સદાસર્વદા શાંતિનુંજ સામ્રાજ્ય દષ્ટિગોચર થાય છે !

હિંદદેવી:—તમારો આ ઉપદેશ મહારા પુત્રોને ગ્રહણ કરવા જવો છે. પરંતુ તમે જાણો છો કે, મહારા પુત્રો મહેનતની વાત આવે ત્યાં ઠંડાગાર થઇ જાય છે ?

ન્યાયદેવી:—ત્યારે આ તો ખાખત એવી થઇ કે તમે લાવો તો અમે ખાઇ પીને આરામ કરીએ.

હિંદદેવી:—અરે ! તે શ્રીમંતાઇ એટલે સુધી કે પૈસા ગમે તેટલા લ્યો, પણ અમને મનમોહક અને દિલહારક વસ્તુ ખનાવી આપો; એટલે સહેલાઇથી તેનો ઉપયોગ કરીને જીગરની લાલસા પૂર્ણ કરી અમારો આત્મા સુખી કરીયે.

ન્યાયદેવી:—હવે મને સમજાય છે કે, તમારા પુત્રો મોજશોખનો સંપૂર્ણ અનુભવ લેવા છેલ્લે પચથીયે ખેંસી ગયા છે. તમારા

પુત્રોનો શોચનીય ઇતિહાસ સાંભળી તમારી ધીરજ તથા હૃદયની શાંતિ માટે તમને ધન્યવાદ ઘટે છે. પરંતુ અકસોસની વાત તો એ છે કે, યાંત્રિક સુધારાની મોહિનીથી મહાત્મ્ય ધોતાનો સ્વાર્થ પણ ભૂલી ગયા. આનાથી વધારે નિપ્રાધીન તથા આસક્ત થવાનાં બીજાં કારણો શું હોઈ શકે ?

હિંદદેવી:—મહારા પુત્રો મોજ શોખના સંપૂર્ણ સાધનો શોધવાને સાધુ તથા છે એ વાત તમે સમજી ચૂક્યાં છો.

ન્યાયદેવી:—છતાં જ્યારે તથા પછી પ્રભાત સમજીને યોગ્ય માર્ગથી સ્વદેશી કાર્યોનો આરંભ થાય તો દેશનો અને દિન દેશ-ખાંધોના કલ્યાણનો માર્ગ જોઈ શકાય, એ નિર્વિવાદ છે.

હિંદદેવી:—પરંતુ બીજાના મહેલ મહેલાત જોઈને પોતાના રંક મુપડાંનો વિનાશ કરવાની અધાધુમી ચાલી રહી છે તેનો શો ઉપાય ?

ન્યાયદેવી:—તેમ કરવાથી રસ્તાના ભટકતા લિખારી થઈ શકાશે, એટલે કિંમત કોડીની નહિ.

એક રમણીય પુલવાડીની સુંદરતા જોઈને આસક્ત થવું એ હાન્ય સ્પદ છે. પરંતુ તેનું આંતરિક રહસ્ય જાણવું જોઈએ; અને અનાસક્તિના માર્ગનું અવલંબન કરવું જોઈએ; નહિ તો તેને આધીન થયા સિવાય છુટકો થવાનો નહિ. જ્યારે આધીન થયા એટલે પછી આપણું સર્વસ્વ લૂંટાઈ જશે.

આશક્તિજ દુઃખની ભયંકર ગર્તામાં ધકેલી મૂકે છે. જે વસ્તુ પ્રત્યે આપણો જીવ ખેંચાતો હોય તેજ વસ્તુને આંખના એકજ પલકારામાં ત્યાગી દેવી જોઈએ. મનની દુર્બળતા કોઈ કાર્યમાં વિજયની પ્રાપ્તિ કરાવી શકે તેમ નથી. અટલુંજ નહિ, પણ છેવટે મૃત્યુના મુખમાં હડસેલી મૂકે છે. જીવનની દૃઢતા હશે તો, હૃદયના શુદ્ધ સ્વદેશી વ્રતને લક્ષવાને ગમે તેવો અધિકારી અધિકાર ચલાવી શકશે નહિ. પરંતુ મન અશક્ત થયું તો, પૂર્વસ્થિતિ ખદલાઈ જશે.

હિંદદેવી:—ખરેખર, જીવનની દૃઢતા હોય તો સ્વર્ગનો પણ સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે. પરંતુ જ્યાં નિતી ન્યાયની હોળી છે ત્યાં આત્મ

સત્તાપ કિંવા નૈસર્ગિક આનંદ સંભવેજ કેમ ? ત્યાં તો સદાને માટે વેર અને ઝેરને પ્રચંડ અગ્નિ ધુંધ વાય છે. એટલે જીવિષ્યની પ્રજાને શ્રમીત જીવને જીવવાની ફરજ પડે છે.

ન્યાયદેવી:—તમારા હૃદયની કદખનાનો સંચાર હિંદવાસીઓના હૃદયમાં થયો હશે કે કેમ ? તેનીજ માત્ર શંકા રહે છે.

હિંદદેવી:—આ સીધી સરલ ખાખત માટે શંકા રાખવી નહિ. મનુષ્ય પોતાનું કર્મ ઘડે છે તે પહેલાં પોતાનો પ્રયત્ન સફળ થશે કે કેમ, તેનો નિર્ણય પોતાનો આત્મા પ્રથમથીજ કરે છે; અને પછી પોતાના જીવન પ્રવાસમાં આગળ વધે છે. જ્યારે મનોવાંચના પૂર્ણ કરવા જીવતોડ જહેમત ઉઠાવે છે ત્યારેજ ધારેલું કાર્ય સિદ્ધ કરવા આત્મખજીની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યાંસુધી પોતાનું કાર્ય સફળ થાય નહિ ત્યાંસુધી સંસારના ભોગવિલાસને તિલાંજલી આપવામાંજ પોતાના જીવનની સાર્થકતા સમજવાતી છે; નહિ કે ઇચ્છિત કાર્યના આરંભમાં એકાદ વખત હાર થવાથી નાહિમત થઈ અન્ય કાર્યમાં પ્રવૃત્ત થવામાં.

ન્યાયદેવી:—મહારા મનની શંકા નિરમૂળ થઈ ગઈ. પરંતુ હૃદયની વેદનાને લીધે સ્પષ્ટ સમજાતું નથી કે, તમે કોના કાર્ય ઉપર કુરખાન થઈ આ પ્રશંસા કરો છો ?

હિંદદેવી:—તો પછી હવે બીજી ખાખતનો ખુલ્લાસો કરવાથી શો લાભ ? જ્યાં સુધી તમારો માનસિક વ્યાધી શાંત થાય નહિ ત્યાંસુધી તમને કોઈ ખાખત સ્પષ્ટ સમજાય નહિ. માટે તમારા દર્દને નાખુદ કરવાનો રામખાણ ધલાજ હું શોધી કાઢું.

ન્યાયદેવી:—તમારી ભૂલ થાય છે. મારા દર્દને શાન્ત કરવાની ઔષધી તો તમારા પુત્રો પાસેથી મેળવવી છે; અને તેમ કરવું તે તમારાં ખાજકોની પ્રથમ ફરજ છે. મહેરખાની કરી તમારી ક્ષીલસુકી આગળ ચલાવો.

હિંદદેવી:—વાર, હું જેની પ્રશંસા કરે છું તેઓનું જીવન કાર્ય પ્રશંસાને પાત્ર છે; છતાં મહારા પુત્રો તેઓનો દાખલો ધ્યાનમાં લેતા નથી, અને દિવસે દિવસે આજસુ અને નિદ્રાધીન થતા જાય

છે મોજશોખનો સંપૂર્ણ અનુભવ લેવા વિદ્યાસના સાધનો શોધતા જાય છે ને, અંદર અંદર કુસંપનો દાવાનળ પ્રગટાવતા જાય છે, તે પણ યાંત્રિક સુધારકો મ્હારાં બાળકોનાં સુખની સગવડતા કેટલી અને કેવી રીતે કરે છે એજ જોવાનું છે.

ન્યાયદેવી:—ખસ. તમારાં બાળકોની બહાદુરી મ્હારાં સ્મરણપટપર સંપૂર્ણ આલેખાઈ ગઈ છે. જ્યારે કાંઈ સમજશે નહિ ત્યારે તમને પૂછીશ. અત્યારે તો તમારો આનંદ અને હર્ષ હવામાં ઉડી ગયેલ છે, એટલે તેને સ્વસ્થાને લાવવાની ખાસ જરૂર છે.

સાંભળો તમારા પુત્રો અથાગ મહેનત કરી શ્રમીત થયા; એટલે થોડો વખત આરામ લેવો જોઈએ કે નહિ ?

હિંદદેવી:—શ્રમીત આત્માને થોડો વખત આરામ લેવાની જરૂર છે ખરી, પરંતુ જેમ અતિ વિશ્વાસ અને અતિ આરામ આદિને આધીન થવાથી વિનાશક પરિણામને ભોગવવાનોજ પ્રસંગ પ્રાપ્ત થાય છે. એ તમે તો જાણો છો.

ન્યાયદેવી:—હું તો જાણું છું. પણ તમારા પુત્રો એ બાબતથી અજાત છે. નહિ તો તેઓ આટલી સિમા પર્યંત નિશ્ચિત થઈ નિર્ભયતાથી મોટરમાં બેસી ચિફ્ટનો ધૂમાડો એકતા હવાઈ કિશ્કા બાંધવાની યોજના ઘડે છે. પરંતુ તેઓ જાણતા નથી કે, પોતાની પાછળ પણ ધૂમાડો છે અને વધારામાં પોતે પોતાની દોલતનો પણ ધૂમાડો કરે છે ?

કદાચિત ખંને ધૂમાડાનું સંમેલન થાય તો પોતાની સ્થિતિ કેવી થાય ? અરે ! પોતાનો ખચાવ પણ કેમ થઈ શકે ? આ તમારાં શ્રીમંત પુત્રોની કાર્ય કુશળતા ! તમારા શ્રીમંત પુત્રો દિન દિનના પોકારો કરતા દિનતા અને ચિન્તા નામક રાહુના પાસમાં સપડાઈ ગયા છે. એટલે નિરાધાર થઈ અપમાનિત જીંદગીએ જીવી રહ્યા છે. તે પછી સ્વદેશીનો અંગિકાર કેમ થઈ શકે ? તમારા પુત્રોની હાલત દયાજનક છે, એટલે સત્ય સ્વતંત્રતાના સ્વર્ગીય મેદાનમાં આવવાનું તો ખનેજ કેમ ?

જેઓ પોતાનો ખચાવ કરી અન્યનો ઉદ્ધાર કરવા અશક્ત છે તો પછી ત્રીજાને દુઃખથી મુક્ત કરવા શી યોજના

અમલમાં મુકી શકે તેમ છે વાર ? હવે એટલું તો સ્પષ્ટ સમજાય છે કે તમારા પુત્રોના હૃદયમાં સ્વદેશભિમાન નથી, અને આત્મ ભોગ આપવાની શક્તિ નથી. એટલે શુભ પરિણામની આશા રાખવી વ્યર્થ છે. કદાચિત્ તમારા પુત્રો સ્વદેશભિમાની હશે; પરંતુ તે કેવળ વરણ કરવામાં, નહિ કે વરણન પ્રમાણે વર્તન રાખવામાં ! અને જો તેમ હોય તો તમારા પુત્રોની દુઃખમય સ્થિતિ થાય નહિ ! જ્યોત્સના મોજ શોખના શોર ખંડોરમાં પોતાનું ભાન ભૂલી ગયા છે તેઓના હૃદયની ભિતરે સ્વદેશ ભિમાન, હિંમત ઉચ્ચ સંસ્કાર અને ઉદ્યમની શ્રેષ્ઠ ભાવના હોય એ હું નથી માનતી. તમારા શ્રીમંત પુત્રો જાણી બુઝીને પોતાના દિન દેશબાંધવોને લૂંટે છે, ને તેઓના કાર્યને ધિક્કારે છે. તો પછી દેશ બાંધવોને સહાય કરવાનું તો સંભવેજ કેમ ?

એક અમેરીકન કિંવા યુરોપિયન હમેશાં પોતાના દેશ-બાંધવોને દેશમાં કિંવા પરદેશમાં પોતાથી બનતી સર્વ પ્રકારની સહાય આપે છે. ત્યારે તમારા પુત્રોનો પ્રકાર તેઓનાથી સર્વથા ભિન્ન છે.

તમારા પુત્રો દારૂણ ગરીબી ભોગવે છે તેનું કારણ ધણી ને પારકી આશ ઉપર પોતાનું જીવન ગુજારે છે તેજ છે. એટલે એકત્રતાની યોજનાનો અમલ કયાંથી થાય ?

એકત્રતા અને પરસ્પર વિશ્વાસ સિવાય વિજયની આશા રાખવી એ હાસ્યજનક મુર્ખતા છે ! જુઓ, યાંત્રિક સુધારકોના વિજયનું આંતરિક રહસ્ય એકત્રતા અને પરસ્પર વિશ્વાસ છે. આત્મશ્રદ્ધા અને પરસ્પર વિશ્વાસના અભાવે સ્વદેશી વ્રતને ત્રહણ કરવા ગમે તેવી પ્રતિજ્ઞા લેવાય, તો પણ વિજયની આશા વ્યર્થ સમજવાની. “હું સ્વદેશી હોવાથી મારા જીવનકાર્યને શોભાવવા સ્વદેશી સાધનોજ જરૂરનાં છે;” એમ જ્યાં સુધી હિંદુદેવીના પુત્રો સમજે નહિ, ત્યાં સુધી દેશની દરિદ્રતાનો નાશ થાય નહિ !

સત્ય શ્રદ્ધાના અભાવે કોઈ પણ કાર્ય સિદ્ધ થવા સંભવ છેજ નહિ !

સ્વદેશીનાં રહસ્યનો સમસ્ત હિંદવાસીઓનાં હૃદયમાં સંપૂર્ણ સાક્ષાત્કાર થાય નહિ ત્યાં સુધી સ્વદેશી તે સ્વમનુજ સ્વદેશી સમજવાનું છે.

હિંદદેવી:—તમારી સૂચના યોગ્ય છે. પરંતુ જ્યાં ઉચ્ચ લાવના, મનોહર કલ્પના અને વિધાના આનાંદ નીર્માણ જળના અભાવે ચીકણાઈ જતા હોય ત્યાં વિચરવાનું કાર્યકુશળ પ્રજાસંઘ ક્યાંથી દષ્ટિગોચર થાય ?

ન્યાયદેવી:—તેનું કારણ શું ?

હિંદદેવી:—મનની દુર્બળતા. નહિ તો એક અપરિચીત વ્યક્તિના કાર્યથી આકર્ષાઈને પોતાનું ભાન ભૂલી જવું એ યોગ્ય છે ?

ન્યાયદેવી:—જ્યાં સુધી ભારતવર્ષના કરોડો મનુષ્યો ભીખારી હાલતમાં અને અજ્ઞાનતાના ઘોર અંધકારમાં જીવન ગાળતા રહેશે, ત્યાં સુધી જે મનુષ્ય તેમની હૈલતથી શ્રીમંત ખની તેમના કલ્યાણ માટે લેશ માત્ર પ્રયત્ન ધ્યાન નથી આપતો તેવા દરેક મનુષ્યોને હું ‘ દેશ દ્રોહી ’ ના નામથીજ ઓળખતી રહીશ. જે શ્રીમંત પુત્રો દીનજનોને છતરી પોતાનો ધન ભંડાર ભરે છે, ને મોજ શોખમાં નિમગ્ન રહે છે તેઓ જ્યાંસુધી દેશના રંક ને અજ્ઞાન મનુષ્યોના કલ્યાણનો યત્ન નહિ આદરે ત્યાં સુધી હું તેમને શ્રીમંત પુત્ર નહિ, પણ ભારત ભૂમીનાં ભાર રૂપ જણવાની ! ખાવું, પીવું અને મોજ શોખ કરવો, એજ માનવ જીવનની સાર્થકતા છે, એમ જે કોઈ કહેશે એવા મનુષ્યોને મારી આ પવિત્ર ભારત ભૂમિમાં સ્થાન મળી શકે તેમ નથી. એવા મનુષ્યના એક શબ્દ પણ સાંભળવાની મહારી ઇચ્છા નથી. અત્યારે તો હિંદદેવીના પ્રિય બાળકોએ કેવળ સ્વદેશીનું પાલન કરવું જોઈએ, અને તેમ કરવાથી હિંદવાસીઓ માનને પાત્ર થશે ! નહિ કે, પાશ્ચાત્યોના યાંત્રિક સુધારાને જખરદસ્તીયે એ પોતાના દેશમાં જેથી લાવવામાં ! આટલું કહેવા છતાં જે કોઈ હિંદવાસી સ્વદેશીનું પાલન કરવા ના કમલ થાય તો તે હિંદવાસી નથી; એટલુંજ નહિ પણ પોતાને એક હિંદવાસી તરીકે ઓળખાવવાનો કશો અધિકાર નથી.

હિંદદેવી:—વાર. હવે એટલું જણાવશે કે, મહારા પુત્રે યાત્રિક સુધારો પોતાના દેશમાં શા માટે દાખલ ન કરી શકે ?

ન્યાયદેવી:—દાનવી કારખાનાના ખેસુરા વાતાવરણમાં તમારા પુત્રોની પ્રકૃતિ કેવી રહેશે, અને કામ કરવાની શક્તિ ધૂમ્મડાના ગોટે ગોટથી મંદ થશે કે કેમ; તેનોજ નિચાર કરવાનો છે. વળી બેવાનું છે કે, યાત્રિક સુધારાના શીખરે પહોંચવા પ્રથમ પગથીયાં બેઠાં છે કે હવામાં ઉડીને પહોંચાશે ? બે પગથીયાં ની જરૂર હોય તો સ્વદેશીનું પાલન કરવું બેઠાં છે ! હવામાં ઉડીને પહોંચવું હોય તો તમારા પુત્રોને પાંખોની જરૂર છે; અને તે પાંખો મેળવવાનું ઉત્તમ સાધન રેંટીયા અને શાળો ધમધાકાર ચલાવવાની જરૂર છે ! કારણ કે પ્રથમ દિન દેશ-બાંધોને રોટલાના ટુકડા માટે ઘેર ઘેર લિપ્પ માગવી પડે છે; અને શરિર ઢાંકવાને વસ્ત્રો માટે કેવી ભયંકર મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડે છે તે કોઈનાથી અજાણ્યું નથી. ટુકડામાં કહેવાનું એટલું જ કે, પોતાની પ્રકૃતિનું ઉલ્લંઘન કરવાથી દુર્બળતા પ્રાપ્ત થાય છે. મન અશક્ત થયું, તો પૂર્વ સ્થિતિ બદલાઈ જશે. એટલે મનને બરાબર દબાવવું બેઠાં છે, અને ધારેલું કાર્ય સિદ્ધ કરવા સતત પ્રયત્નો જારી રાખવા બેઠાં છે; કે જથી માક્ષનો માર્ગ આપણી સનમુખ આવીને ખડો થાય ને આશાના સોનેરી કિરણો દષ્ટિગોચર થાય.

હિંદદેવી:—જરા સમુર ! આ શું ? મહારાં બાળકોની રંક સ્થિતિ માટે તમારો આ કેવા પ્રકારનો દારૂ અશ્રુપાત ? તમારી આંખો-માંથી સરતાં ઉન્હાં આંસુઓ બેઠાં મહારી છાતી ફાટી બહાર છે ! હવે શાંત થાવ ! મહારાં બાળકોએ કરેલાં ઘોર પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા તેમજ દેશની ગરીબી જડમૂળથી ઉખેડી નાંખવા સ્વદેશી વ્રત લીધું છે, અને રેંટીયા ને સાળો ધમધાકાર ચાલુ કર્યા છે. બૂનાં ઉદ્યોગને સજીવન કરવા કટાયલાં હથીયારોનો કાટ ઉખેડી નાંખવાનો આરંભ કર્યો છે; ને દેશ-હાર કરવા કિંવા સ્વરાજ્ય પ્રાપ્ત કરવા આત્મભોગ આપવાનું ખીડું પણ અડખું છે. છતાં તમે રડો છો ?

ન્યાયદેવી—દેવી ! મહારૂ રૂદન એટલા માટેજ ચાલુ છે કે, તમારાં બાળકોનાં જીવન બહુ લિન્નાં હોય છે, તેથી ફીકર રહે છે કે, કદાચ તેઓનાં હિલ ડગમગી જાય તો ? માટે તમારે તેઓનાં જીવનમાં આત્મશ્રદ્ધા અને આત્મબળ એ ઉભય અમૂલ્ય આદર્શો ઉતારવાના છે; અને કહેવાનું છે કે, તમારા કાર્ય પ્રવાહમાં આત્મબળને અગ્રગણ વધો, એટલે સ્વરાજ્યની પ્રાપ્તિ થશે. આત્મશ્રદ્ધા એજ સ્વદેશી અને સ્વદેશી એજ સ્વરાજ્ય. પછી દુનિયાના રંગ મ'ંડપે સંપૂર્ણ શાન્તિનો કેલાવો થશે.

અસ્તુ.

વંદેમાતરમ.

પ્રત્ય ૧૦૦૦.

સન ૧૯૧૬.

જામનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર:—શંકરલાલ બી. ત્રિવેદી,
 ઠે. પીકેટ રોડ, કાઉન હિંદુ હોટેલ-મુંબઈ.

ધી ગુજરાત પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ સોમાલાલ મંગળદાસે બાંધ્યું.

ડે. પાંચકલા. ચાર રૂપા—અમદાવાદ.

